

СПАСИТЕЛНОТО КЛЕПАЛО

Отъ тогава много зимни хали сж пилѣли своитѣ бѣсни сили около малкото планинско село и много лѣта сж поили съ ароматъ въздуха надъ него, но все още се помни въ селото голѣмия подвигъ на малкия Зарко.

Зарко билъ едничко дете на бедни родители и билъ най-умното момче въ селото. Никога не лудувалъ съ махлен-

скитѣ деца, а всѣкога билъ около баща си и майка си, помагалъ имъ въ тѣхната работа и се поучавалъ отъ разговоритѣ имъ. А въ празникъ той обличалъ нова антерийка и нови потурки, слагалъ на главата си черно калпаче, донесено чакъ отъ Румѣния, обувалъ спретнати цървулки и рано рано отивалъ на църква, където единъ монахъ-българинъ отъ близкия манастиръ отслужвалъ литургия на български гезикъ. Тогава българитѣ били подъ робство и нѣмали училища, затова Зарко, като билъ свободенъ, отивалъ при монаха въ манастира и отъ него се учелъ да чете и пише. За малко време той се научилъ да чете часослова и апостола и да пѣе много отъ църковнитѣ пѣсни. И съ голѣма радостъ той отивалъ на църква, заставалъ на клира и помагалъ въ служба.